

LIBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)

ISBN: 978-606-49-1601-3

DTP: Cristina Milca

Editor: Valentin Ajder

Imagine de copertă: Mircea Dumitrescu

Loreta Popa

Salt înainte

E I K O N

București, 2025

Salt înainte

În tăcerea nopții,
stelele-mi șoptesc secrete.
Sunt vânt și pas,
sunt drum și foc –
în zborul meu,
găsesc liniștea lumii.

Și poate că tot ce rămâne
este doar respirația mea.

Dincolo de semn,
în mine pulsează viața,
și tot ce am murit renaște.

În lumină,
ochii mei se deschid
spre cerul nesfârșit,
și fac
un salt înainte,
fără frică,
doar cu zborul în piept.

Cuprins

Călăuza	7
Singuri	9
Goală.	11
Din mine	15
Noiembrie	18
Dans	21
Ușă deschisă	23
Vorbim Astăzi	25
Umbra și Lumina	27
Zeul fără nume	29
Rochia tristeții.	31
Zi bună pentru suferință	33
Doar eu știu.	36
Toamna din mine.	38
Suflet-pereche	41
Prințul din umbră	43
Ce frumos din partea ta să te naști.	46
Să-ți spun.	49
Brățară din aburi	51
Respirația ta	53
Alchimie.	55
Albastru	58
Să plouă	60

Viața însăși	.63
Rugăciune	.66
Iartă-mă!	.69
A fost o vreme	.73
Dacă aş fi.....	.76
În ultima noapte senină	.79
A început să ningă altfel	.81
Șiragul meu de safire.....	.83
Salt înainte.....	.86

Călăuza

Să simți gustul apei
când îți este sete,
cum visul e-o sete
care se desprinde de aripi.

Dincolo de toate,
unde întunericul arde,
lumina s-a stins
și, din orașul plin de umbre,
a rămas doar cenușa
unui foc ce nu se va mai trezi.

Ai nevoie de felinare,
pentru că dincolo
nimic nu poate fi văzut
decât cu ochii aceia
care nu sunt ochii tăi.

Felinarul pe care îl ții în mână
nu arde cu focul tău,
ci cu lumina pe care o porți
de la începuturi
în sânge.

Călăuză ești, cu pași siguri,
spre adevărul ce nu ia chip.
Unul suntem toți,
un cerc nevăzut
într-o lumină necuprinsă.
Muntele rămâne același,
– o protuberanță a inimii –
doar florile se schimbă
și încolțesc din ce în ce mai abstracte.

Orașul ars se risipește în vânt,
iar tăcerea strigă
rupând din carnea
care a învățat să fie.
Ninge cu cenușă,
vorbim puțin,
cuvintele sunt umbre,
iar căldura noastră aduce
lumină din dorințele de neînțelese.

Am învățat zborul
și credința
de la pietrele calde
care tăceau mai tare decât cuvintele.

Singuri

Suntem singuri.
Cu cafeaua noastră.
Cu răsăritul.
Cu valurile.
Cu nisipul care ne așteaptă pașii.

Suntem singuri,
oricât am încerca
să ne ascundem
după oameni,
după iubiri,
după promisiuni.

Și poate ar trebui să înțelegem
că există atâția sori în univers
câți oameni sunt.

Fiecare arde
în propria tăcere.

Suntem singuri.
Copilul
care vede marea pentru prima dată.

Adolescenta

care nu uită primul sărut.

Femeia

care se naște din trupul ei.

Soția

care iubește fără măsură.

Mama

care dă viață.

Femeia

care îmbrățișează credința,

se uită în oglindă

și, pentru prima dată,

se alege pe ea.

În deplină singurătate.

Suntem singuri.

O viață întreagă.

Și totuși,

binecuvântată răbdare.

Binecuvântată blândețe.

Goală

Primul plug a deștelenit trecutul
și am rămas goală,
în toată poezia splendorii
negrului pământ
al ființei mele.

Poate că sticla
în care a respirat o vreme
mesajul meu
a atins un mal divin.

Poate că visele
au găsit o cale
spre dimineață.

Poate că albastru-mi
a tulburat
un pictor
dornic să-l aștearnă.

Știu însă că
o mică parte din rai
m-a găsit

și pașii mi s-au oprit,
răbdători.
M-a ținut pe loc zâmbetul tău,
recunosc.

Am vrut să fug,
dar glasul-mi a uitat să zboare.

M-a ținut pe loc
liniștea nopții dintâi,
când, prin rănilor vechi,
mierea a curs,
vindecând.

M-a prins ploaia
și, scaldată în culoarea inimii tale,
am rămas.

Ce răsplată
s-a întors la mine,
nu știu!

Tresalt la gândul că merit.
Gust de lacrimă,
ploaie vie.

Ai rupt

gând după gând
în curgerea ta spre mine.

Numai din inima unei femei,
așa cum iubirea ta
mi-a dat voie să fiu,
putea să se nască
o mare atât de mare.

Și dacă ieri
zbuciumul tău
ridica valuri până la cer,
astăzi, reînvățând mângâierea,
jarul pe care-l credeai stins
a reaprins
viitorul.

Valurile tale
nu vor putea atinge alte maluri,
la fel cum mâinile mele
nu vor putea înțelege
limba altor mâini.

Nu din cuvinte
e construită
puntea dintre noi,
ci din curajul de a îndura timpul.